Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
GERARD HOGAN
esitatud 24. juunil 2021 [1]

Kohtuasi C-271/20

Aurubis AG
versus
Bundesrepublik Deutschland

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Berlin (Berliini halduskohus, Saksamaa))

Eelotsusetaotlus – Keskkond – Kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteem – Tasuta lubatud heitkoguse ühikute ühtlustatud eraldamise üleminekukord – Otsus 2011/278/EL – Artikli 3 punkt d – Mõiste „kütusepõhise võrdlusaluse käitiseosa“ – Hõljuvsulatus – Autotermiline reaktsioon – Lubatud heitkoguse ühikute eraldamise taotluse rahuldamata jätmine kauplemisperioodi lõpul

I. Sissejuhatus

1. Verwaltungsgericht Berlini (Berliini halduskohus, Saksamaa) eelotsusetaotlus käsitleb peamiselt mõiste „kütusepõhise võrdlusaluse käitiseosa“ tõlgendamist komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsuse 2011/278/EL, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu [13. oktoobri 2003. aasta] direktiivi 2003/87/EÜ[, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ (ELT 2003, L 275, lk 32; ELT eriväljaanne 15/07, lk 631; parandus ELT 2018, L 2, lk 16)] artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks, artikli 3 punkti d tähenduses. [2]

2. Kütusepõhise võrdlusaluse käitiseosa on üks neid kategooriaid, mille alusel võib tööstuskäitisele eraldada tasuta lubatud heitkoguse ühikuid direktiivi 2003/87 kohaldamiseks. Just selle direktiiviga luuakse Euroopa Liidus kauplevatele äriühingutele kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteem.

3. Eelotsusetaotlus tehti menetluses, mille pooled on Aurubis AG (edaspidi „Aurubis“) ja Bundesrepublik Deutschland (Saksamaa Liitvabariik), mida esindab Umweltbundesamt, Deutsche Emissionshandelsstelle (föderaalne keskkonnaamet, Saksamaa lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise talitus, edaspidi „DEHSt“) ja mis käsitleb Aurubisele esmase vase tootmise eest tasuta eraldatud lubatud heitkoguse ühikute hulka.

[1] Algkeel: inglise.

[2] ELT 2011, L 130, lk 1.

II. Õiguslik raamistik

A. Liidu õigus

1. Direktiiv 2003/87

4. Direktiivi 2003/87 on korduvalt muudetud, muu hulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiviga 2009/29/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et täiustada ja laiendada ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi,[3] ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2018. aasta direktiiviga (EL) 2018/410, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ eesmärgiga hoogustada heitkoguste kulutõhusat vähendamist ja süsinikdioksiidiheite vähendamist toetavaid investeeringuid, ning otsust (EL) 2015/1814.[4] Põhikohtuasja faktilisi asjaolusid arvestades tundub esimesele küsimusele vastamiseks asjakohane 2012. aastal kehtinud redaktsioon, seetõttu kasutan edaspidi seda, kui pole märgitud teisiti.

5. Direktiivi 2003/87 artiklis 1 „Sisu“ on sätestatud:

„Käesoleva direktiiviga luuakse [liidus] kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem […], mille eesmärk on vähendada tulemuslikult ja majanduslikult tõhusalt kasvuhoonegaaside heitkoguseid.

[…]“. [Mõiste „saastekvoot“ asemel on edaspidi kasutatud direktiivi parandusega ette nähtud vastet „lubatud heitkoguse ühik“.]

6. Direktiivi 2003/87 artikli 2 „Reguleerimisala“ lõikes 1 on sätestatud:

„Käesolevat direktiivi kohaldatakse I lisas loetletud tegevusaladest tulenevate heitkoguste ja II lisas loetletud kasvuhoonegaaside suhtes.“

7. Direktiivi 2003/87 artiklis 3 „Mõisted“ on sätestatud:

„Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

[…]

b) *heitkogus* – käitise allikatest pärinevate kasvuhoonegaaside heide atmosfääri […];

[…]

e) *käitis* – paikne tehniline üksus, kus tegeldakse ühe või mitme I lisas loetletud tegevusega ja muu tegevusega, mis on tehniliselt otseselt seotud kõnealuses tegevuskohas teostatava tegevusega, mis võib mõjutada heitkoguseid ja saastust;

[…]

[3] ELT 2009, L 140, lk 63.

[4] ELT 2018, L 76, lk 3.

t) *põletamine* – mis tahes kütuste oksüdeerimine olenemata nimetatud protsessi käigus saadava soojuse, elektri- või mehaanilise energia kasutamise viisist ja muud otseselt seotud tegevused, sh heitgaaside puhastamine;

[…]“.

8. Direktiivi 2003/87 artikli 10a „[Liidu] üleminekueeskirjad lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks ühtlustatud viisil“ lõikes 1 on sätestatud:

„Komisjon võtab 31. detsembriks 2010 vastu kogu ühenduses kohaldatavad ja täielikult ühtlustatud rakendusmeetmed lõigetes 4, 5, 7 ja 12 osutatud lubatud heitkoguse ühikute eraldamiseks, sealhulgas kõik vajalikud sätted lõike 19 ühtlustatud kohaldamiseks.

Kõnealused meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähem olulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 23 lõikes 3 osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

Kuivõrd see on võimalik, määratakse esimeses lõigus osutatud meetmetega kindlaks kogu [liitu] hõlmavad eelnevad võrdlusalused, et tagada lubatud heitkoguse ühikute eraldamine sellisel viisil, et kõige tõhusamaid tehnoloogiaid, asendajaid, alternatiivseid tootmisviise, suure tõhususega koostootmist, tõhusat heitgaaside energia taaskasutamist, biomassi kasutamist ning süsinikdioksiidi kogumist ja säilitamist – kus sellised seadmed on olemas – arvesse võttes ergutatakse kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist ja energia seisukohast kõige tõhusamate tehnoloogiate kasutamist ning ei ergutata heitkoguste suurendamist. Elektritootmise eest tasuta lubatud heitkoguse ühikuid ei eraldata, välja arvatud artiklis 10c kirjeldatud juhtudel ning heitgaasidest toodetud elektrienergia puhul.

Iga sektori ja allsektori puhul arvutatakse võrdlusalus põhimõtteliselt pigem toote kui sisestatud energia alusel, et maksimeerida kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist ja energiasäästu asjaomase sektori või allsektori igas tootmisprotsessis.

[…]“.

2. Otsus 2011/278

9. Otsuse 2011/278 põhjendustes 1, 5, 12 ja 18 sätestati:

„(1) Direktiivi artikliga 10a on ette nähtud, et kuivõrd see on võimalik, määratakse tasuta [lubatud heitkoguse ühikute] eraldamist käsitlevate kogu liitu hõlmavate ja täielikult ühtlustatud rakendusmeetmetega kindlaks eelnevad võrdlusalused, et tagada tasuta [lubatud heitkoguse ühikute] eraldamine sellisel viisil, et kõige tõhusamat tehnoloogiat, asendajaid, alternatiivseid tootmisviise, suure tõhususega koostootmist, tõhusat jääkgaaside energiakasutust, biomassi kasutamist ning süsinikdioksiidi kogumist ja säilitamist – kus sellised seadmed on olemas – arvesse võttes ergutatakse kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist ja energia seisukohast kõige tõhusama tehnoloogia kasutamist ning ei ergutata heitkoguste suurendamist. Eraldatavad saastekvoodid tuleks kindlaks määrata enne kauplemisperioodi, et tagada turu nõuetekohane toimimine. [Mõiste „saastekvoot“ asemel on siin ja edaspidi kasutatud täpsemat vastet „lubatud heitkoguse ühik“.]

[…]

(5) Komisjon pidas tootepõhise võrdlusaluse kehtestamist võimalikuks seal, kus tootmisprotsessi keerukust arvesse võttes olid kättesaadavad toote määratlused ja klassifikatsioon, mis võimaldaksid kontrollida tootmisandmeid ning kohaldada [lubatud heitkoguse ühikute] eraldamiseks tootepõhist võrdlusalust ühtlaselt kogu liidus. Selleks et liidu majanduse suhtelisi eeliseid seoses tõhususega süsinikdioksiidi heite seisukohast mitte moonutada ning et veelgi ühtlustada tasuta [lubatud heitkoguse ühikute] eraldamist üleminekuperioodil, ei tehtud vahet geograafilise asukoha või kasutatava tehnoloogia, toormaterjali või kütuse põhjal.

[…]

(12) Kui käitis tekitas kasvuhoonegaaside heidet, millele on õigus saada tasuta [lubatud heitkoguse ühikuid], kuid tootepõhise võrdlusaluse arvutamine ei olnud võimalik, tuleks kõnealused [lubatud heitkoguse ühikud] eraldada üldiste varuvariantide alusel. Selleks et kasvuhoonegaaside heidet võimalikult palju vähendada ning energiat võimalikult palju säästa vähemalt asjaomase tootmisprotsessi osades, on välja töötatud kolm hierarhiliselt järjestatud varuvarianti. Soojuspõhist võrdlusalust kohaldatakse sellistele kütust tarbivatele protsessidele, milles kasutatakse mõõdetavat soojuskandjat. Kütusepõhist võrdlusalust kohaldatakse juhul, kui tarbitakse mõõdetamatut soojust. Soojus- ja kütusepõhiste võrdlusaluste väärtuste arvutamisel on lähtutud läbipaistvuse ja lihtsuse põhimõttest ning energiatõhusate tehnikate kaalumisel on etalonkasutegurina kasutatud laialdaselt kättesaadava kütuse kasutegurit, mida võib pidada paremuselt teiseks kasvuhoonegaaside heite seisukohast. Protsessiheitele tuleks [lubatud heitkoguse ühikud] eraldada varasema heite alusel. […]

(18) Selleks et vältida konkurentsimoonutusi ja tagada CO_2-turu nõuetekohane toimimine, peaksid liikmesriigid tagama, et eraldatavate [lubatud heitkoguse ühikute] kindlaksmääramisel üksikutele käitistele ei toimuks topeltarvestust ega topelteraldamist. Sellega seoses peaksid liikmesriigid pöörama erilist tähelepanu juhul, kui võrdlusalusega toodet toodetakse rohkem kui ühes käitises, kui rohkem kui ühte võrdlusalusega toodet toodetakse samas käitises või kui vahetooteid vahetatakse käitise süsteemipiire ületades.“

10. Selle otsuse artiklis 2 „Reguleerimisala“ oli sätestatud:

„Käesolevat otsust kohaldatakse direktiivi [2003/87] III peatüki [lubatud heitkoguse ühikute] (paiksed käitised) tasuta eraldamisele 2013. aastaga algavatel kauplemisperioodidel, […]“.

11. Otsuse 2011/278 artiklis 3 oli sätestatud:

„Käesolevas otsuses kasutatakse järgmisi mõisteid:

b) „tootepõhise võrdlusaluse käitiseosa“ – sellise toote tootmise sisend, väljund ja vastav heide, millele on I lisas kehtestatud võrdlusalus;

c) „soojuspõhise võrdlusaluse käitiseosa“ – sisend, väljund ja vastav heide, mida tootepõhise võrdlusaluse käitiseosa ei hõlma ning mis on seotud sellise mõõdetava soojuse tootmisega või impordiga ELi süsteemi kuuluvast käitisest või muust üksusest (või tootmise ja impordi mõlemaga), mida

– tarbitakse käitise süsteemipiirides toodete tootmiseks, mehaanilise energia tootmiseks (mida ei kasutata elektri tootmiseks), soojendamiseks või jahutamiseks (mis ei ole seotud elektri tootmisega), või

– eksporditakse teise, ELi süsteemi välisesse käitisesse või muusse üksusesse (välja arvatud eksport elektri tootmiseks);

d) „kütusepõhise võrdlusaluse käitiseosa“ – sisend, väljund ja vastav heide, mida tootepõhise võrdlusaluse käitiseosa ei hõlma ning mis on seotud kütust põletades toodetud mõõdetamatu soojusega, mida tarbitakse toodete tootmiseks, mehaanilise energia tootmiseks (mida ei kasutata elektri tootmiseks), soojendamiseks või jahutamiseks (mis ei ole seotud elektri tootmisega), sealhulgas ohutus-tõrvikpõletamiseks;

e) „mõõdetav soojus“ – netosoojusvoog, mida transporditakse mööda kindlaks tehtavaid torusid või kanaleid soojusvahetite abil, nagu näiteks aur, kuum õhk, vesi, õli, sulametallid ja soolad, mille jaoks on võimalik paigaldada soojusarvesti;

[…]

g) „mõõdetamatu soojus“ – kogu muu soojus peale mõõdetava soojuse;

h) „protsessiheite käitiseosa“ – muude direktiivi [2003/87] I lisas loetletud kasvuhoonegaaside kui CO_2 heide, mis tekkib väljaspool I lisas osutatud tootepõhise võrdlusaluse süsteemipiire, või CO_2-heide, mis tekkib väljaspool I lisas osutatud tootepõhise võrdlusaluse süsteemipiire järgnevalt osutatud tegevuse tulemusel, ning järgnevalt osutatud tegevuse tulemusel tekkiv osaliselt oksüdeerunud süsiniku põlemisel eraldunud heide, kui selle tegevuse eesmärgiks on mõõdetava soojuse, mõõdetamatu soojuse või elektri tootmine tingimusel, et sellest arvatakse maha heide, mis oleks tekkinud sama koguse maagaasi põletamisel, mis on võrdne ärapõlenud osaliselt oksüdeerunud süsiniku sellise energiasisaldusega, mida on võimalik tehniliselt kasutada:

i) maakides, kontsentraatides ja teises tooraines leiduvate metalliühendite keemiline või elektrolüütiline redutseerimine;

ii) metallidest ja metalliühenditest lisandite eraldamine;

iii) karbonaatide lagundamine (välja arvatud suitsugaaside puhastamisel tekkivad karbonaadid);

iv) keemiline süntees, kus süsinikku kandev materjal osaleb reaktsioonis, mille esmane eesmärk on muu kui soojuse tekitamine;

v) süsinikku sisaldavate lisandite või tooraine kasutamine, mille esmane eesmärk on muu kui soojuse tekitamine;

vi) poolmetallioksiidide või mittemetallioksiidide, nagu räänioksiidide ja fosfaatide keemiline või elektrolüütiline redutseerimine;

[…]“.

12. Otsuse 2011/278 artikli 10 „[Lubatud heitkoguse ühikute] eraldamine käitisele“ lõikes 8 oli sätestatud:

„Igale käitisele esialgse aastase tasuta [lubatud heitkoguse ühikute] üldkoguse kindlaksmääramisel tagavad liikmesriigid, et heidet ei arvestataks topelt ning et saastekvootide eraldamine ei oleks negatiivne. […]“.

13. Otsus 2011/278 tunnistati alates 1. jaanuarist 2021 kehtetuks komisjoni 19. detsembri 2018. aasta delegeeritud määrusega (EL) 2019/331, millega määratakse kindlaks üleliidulised üleminekueeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks ühtlustatud viisil.[5] Kuid selle delegeeritud määruse artikli 27 kohaselt kohaldatakse seda otsust selliste eraldamiste suhtes, mis on seotud 1. jaanuarile 2021 eelneva perioodiga.

B. Saksa õigus

1. Treibhausgas-Emissionshandelsgesetz

14. 21. juuli 2011. aasta kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise seaduse (Treibhausgas-Emissionshandelsgesetz)[6] (edaspidi „TEHG“) §-s 9 on sätestatud:

„(1) Käitajatele eraldatakse tasuta lubatud heitkoguse ühikuid vastavalt põhimõtetele, mis on sätestatud [direktiivi 2003/87] artikli 10a kehtivas redaktsioonis ning [otsuses 2011/278].

[…]“.

15. TEHG 1. lisa 2. osa „Tegevusalad“ punktis 1 tuuakse välja käitiste hulgas, kelle heide on hõlmatud selle seaduse kohaldamisalasse, „kütuste põletamiseks mõeldud põletusseadmed, mille summaarne nimisoojusvõimsus on käitises 20 MW või suurem, tingimusel et neid ei ole loetletud mõnes järgnevas punktis“.

2. Zuteilungsverordnung 2020

16. 26. septembri 2011. aasta määruse kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikute eraldamise kohta kauplemisperioodiks 2013–2020 (Verordnung über die Zuteilung von Treibhausgas-Emissionsberechtigungen in der Handelsperiode 2013 bis 2020 (Zuteilungsverordnung 2020))[7] (edaspidi „ZuV 2020“) § 2 punktides 27 ja 29 on terminid „kütusepõhise võrdlusaluse käitiseosa“ ja „protsessiheite käitiseosa“ määratletud sarnaselt otsuse 2011/278 artikli 3 punktides d ja h olevate terminitega.

5 ELT 2019, L 59, lk 8.

6 *BGBl.* 2011 I, lk 1475.

7 *BGBl.* 2011 I, lk 1921.

III. Põhikohtuasja faktilised asjaolud

17. Aurubis käitab Hamburgis (Saksamaa) asuvat käitist, mis toodab esmast vaske. Kuna see tegevus kuulub direktiivi 2003/87 I lisa punktis 6 loetletud tegevuste kategooriasse „värviliste metallide tootmine või töötlemine, […] mille puhul kasutatakse põletusseadmeid, mille summaarne nimisoojusvõimsus on üle 20 MW […]“, kohaldatakse Aurubisele heitkogustega kauplemise kohustust.

18. Käitis koosneb kahest käitiseosast: Rohhüttenwerk Nord ja Rohhüttenwerk Ost (edaspidi „RWO“). Vaidlus põhikohtuasjas käsitleb üksnes viimast. RWO käitiseosa on valukoda, kus hõljuvsulatatakse esmase vase saamiseks vasekontsentraati, kasutades nn Outokumpu meetodit.[8] Kuid Aurubise sõnul parandati seda meetodit Aurubise teadus- ja arendustöö käigus nii, et hõljuvsulatusahju on võimalik käitada ilma süsihappegaasi tekitavaid kütuseid kasutamata.[9]

19. Kaebuse esitaja 20. jaanuari 2012. aasta taotluse alusel eraldas DEHSt oma 17. veebruari 2014. aasta otsusega talle aastateks 2013 kuni 2020 kokku 2 596 999 tasuta lubatud heitkoguse ühikut.

20. 14. märtsil 2014 esitas kaebuse esitaja vaide. 3. aprillil 2018 tühistas DEHSt vaideotsusega osaliselt lubatud heitkoguse ühikute eraldamise otsuse osas, mis ületab 1 784 398 lubatud heitkoguse ühikute eraldamist. Ta põhjendas seda asjaoluga, et vasekontsentraati ei saa võtta arvesse „kütusepõhise võrdlusaluse käitiseosa“ kontekstis, vaid see tuleks pigem seostada „protsessiheite käitiseosaga“. Pärast lubatud heitkoguse ühikute eraldamise nõude ümberarvutamist nõudis DEHSt tagasi 523 027 ühikut.

21. Kaebuse esitaja esitas 30. aprillil 2018 eelotsusetaotluse esitanud kohtule vaideotsuse peale kaebuse.

22. Eelotsusetaotluse kohaselt on Aurubis eelotsusetaotluse esitanud kohtule kinnitanud, et vasekontsentraat, mida ta hõljuvsulatusprotsessis kasutab, koosneb vasest ja raudsulfiidist (nii vaske, rauda kui ka väävlit on 30%). Samuti sisaldab kontsentraat väikeses koguses süsinikku ja muid metalle. Esmase vase saamiseks segatakse kontsentraat kõigepealt liiva ja teiste kasutatavate ainetega, mis mõnikord sisaldavad ka väga väikeses koguses süsinikku. Sel viisil saadud segu pannakse koos õhu ja hapniku seguga hõljuvsulatusahju. Hapniku ja vasekontsentraadis sisalduva väävli vahel toimuva keemilise reaktsiooni tõttu ületab ahjus olev temperatuur 1200 °C, mis omakorda toob endaga kaasa vasekontsentraadi veeldumise. Samuti kuumutatakse liiva ja ka toorraua mass veeldub. Protsessi käigus fossiilkütuseid ei kasutata.

23. Eelotsusetaotluse kohaselt saadakse sel viisil vasekivi (vase ja raudsulfiidi segu), raudsilikaat (räbu kujul) ja vääveldioksiid (SO_2). Seejärel pannakse vasekivi muundurisse, milles oksüdeeritakse õhu ja hapniku seguga läbipuhumise teel ka ülejäänud väävli- ja rauaosakesed. Selle käigus tekib ka soojus. Selle etapi saadus, mida nimetatakse toorvaseks, pannakse anoodahju, kus ülejäänud väävliosakesed muudetakse põlemisprotsessis SO_2-ks. Nii saadakse lõppsaadus ehk esmane vask.

[8] Meetod sai oma nime Ida-Soomes asuva (nüüd kasutuselt kõrvaldatud) vasekaevanduse järgi, kus see sulatusmeetod töötati väävlit sisaldavate maakide jaoks välja 1940. aastate lõpus.

[9] Vt Aurubise kirjaliku seisukoha punkt 8.

24. Seetõttu tundub, et selles meetodis fossiilkütuseid ei kasutata. Erinevalt teistest vasetootjatest, kes kasutavad süsinikku sisaldavaid kütuseid, näiteks rasket kütteõli või maagaasi, on Aurubise väljatöötatud ja kasutatav meetod kliimakaitse seisukohast edasiminek. Kuid hoolimata sellest, et selle protsessi käigus tekib üldjuhul SO_2 – mitte süsihappegaas (CO_2) –, paiskab kõnealune valukoda atmosfääri siiski väikeses koguses CO_2, kuna vasekontsentraadis on väga väikeses koguses süsinikku. Kasutatav vasekontsentraat sisaldas ligikaudu 0,7 massiprotsenti süsinikku. Seega paiskab RWO atmosfääri iga vasekontsentraadi tonni kohta 0,026 tonni CO_2 ehk keskmiselt 29 024 tonni CO_2 aastas.

25. Aurubis väidab, et tasuta lubatud heitkoguse ühikud oleksid pidanud põhinema ZuV 2020 § 2 punktil 27 ja otsuse 2011/278 artikli 3 punktil d, sest hõljuvsulatusahjus põletatav väävel kujutab endast selles kontekstis „kütust“. Sisendi liigitamisel kütuseks ei eeldata, et selle sisendi peamine kasutuseesmärk oleks soojuse tootmine või et tegemist oleks tavapärase kütusega, nagu kivisüsi, nafta või maagaas. Vasekontsentraadi puhul kujutab vasekomponent endast toorainet ja väävlikomponent kütust.

26. Samuti väidab Aurubis, et vastustaja on alati tuginenud kolme varumeetodi hierarhilisele suhtele. Aurubise sõnul ei tohiks lubatud heitkoguse ühikuid eraldada protsessiheitel põhineva võrdlusaluse põhjal, kuna „kütusepõhise võrdlusaluse käitiseosa“ kriteeriumid on täidetud. Peale selle peaks selleks, et „protsessiheite käitiseosa“ kriteerium oleks täidetud, eksisteerima CO_2 heite ja kasutatava meetodi vahel otsene ja vahetu põhjuslik seos. Outokumpu meetodi puhul see nii ei oleks.

27. Neil põhjustel taotleb Aurubis 3. aprilli 2018. aasta otsuse tühistamist ja aastate 2013–2020 eest täiendavate lubatud heitkoguse ühikute eraldamist.

28. Saksamaa Liitvabariigi sõnul peaks selleks, et tegemist oleks „kütusepõhise võrdlusaluse käitiseosaga“ ZuV 2020 § 2 punkti 27 ja otsuse 2011/278 artikli 3 punkti d tähenduses, olema asjakohase aine peamine kasutuseesmärk soojuse tootmine. Ta väidab, et praegusel juhul see RWO tehase puhul nii ei ole, kuna vasekontsentraat on tooraine ja selle peamine kasutuseesmärk on esmase vase tootmine. Pealegi ei põle kontsentraat selle meetodi puhul täielikult ära vastupidi sellele, mida eeldatakse kütusepõhise võrdlusaluse arvutamisel. Lisaks sellele on kütused kütusepõhise võrdlusaluse tähenduses sellised kütused, mida saab asendada teiste kütuste, eeskätt maagaasiga.

29. Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib esmalt, et kui peaks leitama, et RWO on „kütusepõhise võrdlusaluse käitiseosa“, tähendaks see vasekontsentraadi – või selles sisalduva väävli – liigitamist „kütuseks“.

30. See kohus on seisukohal, et 20. juuni 2019. aasta kohtuotsuse ExxonMobil Production Deutschland (C-682/17, EU:C:2019:518) punktis 53 leidis Euroopa Kohus, et direktiivi 2003/87 artikli 3 punkt t ei piira mõistet „põletamine“ üksnes oksüdatsioonireaktsioonidega, mille käigus tekib kasvuhoonegaas. See Euroopa Kohtu tõlgendus ei ole siiski tingimata otsustava tähendusega otsuse 2011/278 artikli 3 punktis d sisalduva mõiste „kütus“ kohaldamisala tõlgendamisel.

31. Eelkõige tuleb kindlaks määrata, kas kütusepõhise võrdlusaluse põhjal heitkoguse ühikute eraldamise tingimus on see, et põletamise esmane eesmärk oleks soojuse tootmine. Kriitiliselt vaadeldes täidab kasutatav vasekontsentraat praegusel juhul aga nii tooraine kui ka kütuse rolli. Samuti ei käsitleta Euroopa Kohtu praktikas küsimust, kas kütuse olemasolu otsuses 2011/278 viidatud kütusepõhise võrdlusaluse tähenduses nõuab, et kasutatav kütus oleks asendatav.

32. Viimaks märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et kolmas vahetusperiood lõpeb 31. detsembril 2020. Ta teatab, et Saksa kohtupraktika kohaselt tähendas esimese ja teise kauplemisperioodi lõpp, et need lubatud heitkoguste eraldamise nõuded, mis ei olnud kauplemisperioodile järgnevaks 30. aprilliks välja makstud, aegusid, kuna liikmesriigi õiguses puudus sõnaselge üleminekusäte. Samuti ei sisalda liikmesriigi õigus ühtegi üleminekusätet kolmanda kauplemisperioodi kohta. Saksamaa ametivõimud keeldusid sellist sätet vastu võtmast põhjendusel, et neljanda kauplemisperioodiga (2021–2030) seotud eeskirjad kehtestati liidu õiguses ammendavalt ning et perioodipiire ületavate õiguste hüvitamine oleks õiguspärane üksnes juhul, kui see oleks liidu õiguses sätestatud.

33. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul ei sisalda ükski asjaomane liidu õigusakt sätet, mis seonduks üle mitme perioodi kehtivate õiguste hüvitamisega. Peale selle ei moodustatud kohtuotsuseid oodates eraldist konkreetsete kvoodireservide tarbeks. Sellegipoolest leidub pidepunkt, mis toetab seisukohta, nagu ei kustutaks üleminek kolmandalt neljandale perioodile õigust 31. detsembriks 2020 eraldamata lubatud heitkoguse ühikutele, otsuses 2015/1814,[10] milles on sätestatud, et teatavad lubatud heitkoguse ühikud, mida ei ole eraldatud enne 31. detsembrit 2020, tuleb lisada „turustabiilsusreservi“.

IV. Eelotsuse küsimused ja menetlus Euroopa Kohtus

34. Selles olukorras otsustas Verwaltungsgericht Berlin (Berliini halduskohus) 11. juuni 2020. aasta määrusega, mis saabus Euroopa Kohtusse 19. juunil 2020, menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas [otsuse 2011/278] artikli 3 punkti d eeldused lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks kütusepõhise võrdlusaluse käitiseosa alusel on täidetud, kui mitteraudmetallide tootmiseks mõeldud käitises kasutatakse direktiivi 2003/87 I lisa kohaselt hõljuvsulatusahjus primaarvase tootmiseks väävlisisaldusega vasekontsentraati ning kontsentraadis sisalduva vasemaagi sulatamiseks vajalik ja mõõdetamatu soojus toodetakse kontsentraadis sisalduva väävli oksüdatsiooniga, mille abil kasutatakse vasekontsentraati nii tooraine kui ka põlevmaterjalina soojuse tootmiseks?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:

   Kas täiendavate tasuta lubatud heitkoguse ühikute eraldamise taotlusi kolmandaks kauplemisperioodiks saab pärast kolmanda kauplemisperioodi lõppu rahuldada lubatud heitkoguse ühikute eraldamisega neljandaks kauplemisperioodiks, kui lubatud heitkoguse ühikute saamise õiguse teeb kohus kindlaks alles pärast kolmanda kauplemisperioodi lõppu, või langevad lubatud heitkoguse ühikute eraldamise taotlused, mida ei olnud kolmanda kauplemisperioodi lõpuks veel rahuldatud, ära?“

[10] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. oktoobri 2015. aasta otsus (EL) 2015/1814, mis käsitleb ELi kasvuhoonegaaside heitkogustega kauplemise süsteemi turustabiilsusreservi loomist ja toimimist ning millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ (ELT 2015, L 264, lk 1).

35. Aurubis, Saksamaa Liitvabariik ja komisjon esitasid kirjalikud seisukohad. Lisaks sellele esitasid nad 19. mai 2021. aasta kohtuistungil oma seisukohad ka suuliselt.

V. Analüüs

A. Esimene küsimus

36. Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab tema menetluses oleva kohtuvaidluse lahendamiseks otsustama, kas tegevus, mis kujutab endast esmase vase tootmist hõljuvsulatusahjus Outokumpu meetodi abil, vastab „kütusepõhise võrdlusaluse käitiseosa“ kriteeriumidele. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu esimene küsimus käsitleb seega seda, kuidas tõlgendada otsuse 2011/278 artikli 3 punkti d, milles määratletakse see mõiste kauplemisperioodiks 2013–2020.

37. Põhikohtuasjas kõne all oleva meetodi konkreetsed omadused tekitavad otsuse 2011/278 artikli 3 punktis d sätestatud „kütusepõhise võrdlusaluse käitiseosa“ määratluse tõlgendamisel kolm probleemi. Esiteks on asjaomane aine ühtaegu nii tooraine kui ka kütus. Pealegi on see vähese süsinikusisaldusega aine, mis reageerib autotermiliselt. Seetõttu puudub *väline* soojusallikas ja sisendite hulgas ei ole suure süsinikusisaldusega kütuseid. Teiseks põletatakse kasutatav kütus üksnes osaliselt. Kolmandaks ei ole kõnealuse aine peamine kasutuseesmärk tingimata soojuse tootmine.

38. Kuid põhjustel, mida selgitan allpool, ei leia ma, et need eripärad takistaksid lugemast otsuse 2011/278 artikli 3 punkti d eeldusi täidetuks olukorras, kus mitteraudmetallide tootmiseks mõeldud käitises kasutatakse hõljuvsulatusahjus esmase vase tootmiseks väävlisisaldusega vasekontsentraati ning kontsentraadis sisalduva vasemaagi sulatamiseks vajalik ja mõõdetamatu soojus toodetakse samas kontsentraadis sisalduva väävli oksüdatsiooniga.

39. See tõlgendus põhineb traditsioonilistel tõlgendusmeetoditel, mida Euroopa Kohus on kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteemi kontekstis kasutanud, mis tähendab, et Euroopa Kohus ei ole vaadelnud üksnes otsuse 2011/278 artikli 3 punkti d sõnastust, vaid võtnud ühtlasi arvesse direktiivi 2003/87 ning otsuse 2011/278 üldist ülesehitust ja eesmärke.[11] Teen nüüd ettepaneku kõiki neid küsimusi järjest arutada.

1. Grammatiline ja süstemaatiline tõlgendamine

40. Esiteks võib märkida, et ehkki otsuses 2011/278 ei ole termin „kütus“ määratletud, on otsuse 2011/278 artikli 3 punktis d siiski määratletud mõiste „kütusepõhise võrdlusaluse käitiseosa“.

41. Selle sätte kohaselt on „kütusepõhise võrdlusaluse käitiseosa“ olemas juhul, kui „tootepõhise võrdlusaluse käitiseosa [sisendit, väljundit ja vastavat heidet] ei hõlma ning [need] on seotud kütust põletades toodetud mõõdetamatu soojusega, mida tarbitakse toodete tootmiseks […]“.

42. Sellest määratlusest tuleneb, et otsuse 2011/278 artikli 3 punktis d kasutatud termini „kütus“ tähenduse täpsustamisel võib olla asjakohane mõiste „põletamine“. Kuid „põletamine“ on direktiivi 2003/87 artikli 3 punktis t määratletud kui „mis tahes kütuste oksüdeerimine olenemata nimetatud protsessi käigus saadava soojuse […] kasutamise viisist ja muud otseselt seotud

[11] Vt selle kohta 18. jaanuari 2018. aasta kohtuotsus INEOS (C-58/17, EU:C:2018:19, punktid 34 ja 35) ning 3. detsembri 2020. aasta kohtuotsus Ingredion Germany (C-320/19, EU:C:2020:983, punktid 49 ja 50).

tegevused […]“. Samuti täpsustas Euroopa Kohus kohtuasjas, milles tehti 20. juuni 2019. aasta kohtuotsus ExxonMobil Production Deutschland (C-682/17, EU:C:2019:518), et direktiivi 2003/87 artikli 3 punkt t ei piira mõistet „põletamine“ üksnes oksüdatsioonireaktsioonidega, mille käigus tekib kasvuhoonegaas. [12]

43. Nagu kohtujurist Saugmandsgaard Øe oma ettepanekus selles kohtuasjas selgitas, kinnitavad asjakohased ettevalmistavad dokumendid, et direktiivi 2003/87 artikli 3 punkt t lisati eesmärgiga anda „põletamisele“ lai määratlus, mis võiks katta igasuguse kütuste oksüdeerimise eesmärgist olenemata. [13]

44. Selles kontekstis tuleb märkida, et need kaks asjaomases õiguslikus raamistikus sisalduvat sätet, milles viidatakse „kütuse“ mõistele, ei piira mingil moel selle termini kohaldamisala, olenemata sellest, kas see puudutab selle koosseisu või olemust, selles sisalduma pidava süsiniku kogust, süttimisviisi, protsessis kasutatava kütuse osakaalu või kõnealust kütust sisaldava materjali kasutuseesmärki. Vastupidi otsuse 2011/278 artikli 3 punkti h alapunktile v – milles viidatakse sõnaselgelt süsinikku sisaldavate lisandite või tooraine kasutamisele, mille *esmane eesmärk* on muu kui soojuse tekitamine – näib otsuse 2011/278 artikli 3 punkt d nõudvat üksnes seda, et sisend, väljund ja vastav heide oleks *seotud* kütust põletades toodetud mõõdetamatu soojusega, mida tarbitakse toodete tootmiseks.

45. Direktiivi 2003/87 ja otsuse 2011/278 eesmärgid näivad kinnitavat just sellist tõlgendust.

2. Teleoloogiline tõlgendus

46. Nagu ilmneb Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikast, on direktiivi 2003/87 eesmärk luua kasvuhoonegaaside lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteem, mis on suunatud kasvuhoonegaaside õhku paisatud koguste vähendamisele tasemeni, mis võimaldab vältida inimtegevusest tulenevaid ohtlikke kliimahäireid, ning mille lõppeesmärk on keskkonnakaitse. [14] Siiski on selge, et see süsteem põhineb majanduslikul loogikal, mis innustab igat süsteemiosalist tekitama talle esialgu antud kvoodist madalamat kasvuhoonegaaside heitkogust, et ülejäägi saaks võõrandada teisele osalisele, kelle heitkogus ületab talle antud kvooti. [15]

47. Teisisõnu kujutab kasvuhoonegaaside lubatud heitkogustega liidu tasandil kauplemise süsteem endast majanduslikku vahendit keskkonna kaitsmiseks põhimõttel, et saastaja maksab. Selle vahendi eesmärk on vähendada saastet *üleilmsel tasandil*. Niisiis tuleks otsust 2011/278 võimaluse korral tõlgendada viisil, mis premeerib – mitte ei karista – ettevõtjat, kes on kasvuhoonegaaside heiteid maandanud ja vähendanud.

48. Selles kontekstis ei ole võimalik alahinnata lubatud heitkogustega kauplemise süsteemi aluseks olevat stimuleerimismehhanismi. Tõepoolest on üks selle süsteemi funktsioone soodustada investeerimist eesmärgiga vähendada süsihappegaasi heiteid majanduslikult tõhusal viisil ning olla seeläbi vähese CO_2-heite suunalise innovatsiooni, mis aitab kaasa võitlusele

[12] Punkt 53.

[13] Kohtujurist Saugmandsgaard Øe ettepanek kohtuasjas ExxonMobil Production Deutschland (C-682/17, EU:C:2019:167, punkt 44).

[14] Vt selle kohta 20. juuni 2019. aasta kohtuotsus ExxonMobil Production Deutschland (C-682/17, EU:C:2019:518, punkt 62) ja 3. detsembri 2020. aasta kohtuotsus Ingredion Germany (C-320/19, EU:C:2020:983, punkt 38).

[15] Vt selle kohta 8. märtsi 2017. aasta kohtuotsus ArcelorMittal Rodange et Schifflange (C-321/15, EU:C:2017:179, punkt 22), 20. juuni 2019. aasta kohtuotsus ExxonMobil Production Deutschland (C-682/17, EU:C:2019:518, punkt 63) ja 3. detsembri 2020. aasta kohtuotsus Ingredion Germany (C-320/19, EU:C:2020:983, punkt 39).

kliimamuutuste vastu, edasiviivaks jõuks.[16] Liidu seadusandja on selgelt tahtnud luua just sellist stimuleerimismehhanismi, kuna direktiivi 2003/87 artikli 10a lõikes 1 on täpsustatud, et lubatud heitkoguse ühikute eraldamine peaks toimuma „sellisel viisil, et kõige tõhusamaid tehnoloogiaid, asendajaid [ja] alternatiivseid tootmisviise […] arvesse võttes ergutatakse kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamist ja energia seisukohast kõige tõhusamate tehnoloogiate kasutamist […]." Otsuse 2011/278 põhjenduses 1 pööratakse süsteemi sellele aspektile spetsiaalselt tähelepanu.

49. Ent nagu olen juba välja toonud, põhineb see süsteem majanduslikul loogikal, mis innustab igat osalist tekitama talle esialgu antud lubatud heitkoguse ühikutest madalamat kasvuhoonegaaside heitkogust, et ülejäägi saaks võõrandada teisele osalisele, kelle heitkogus ületab talle antud lubatud heitkoguse ühikud. Sel viisil ei vähenda teine osaline oma heitkogust, kuid peab selle eest maksma ja eeskätt täidetakse üldine eesmärk – kuna esimene osaline on oma heitkogust vähendanud – tänu investeeringule, mille positiivne mõju keskkonnale kestab edasi pärast tasuta lubatud heitkoguse ühikute täielikku kaotamist.[17] Selle ajani ei kujuta lubatud heitkoguse ühikute säilitamine endast mitte teatud kujul saastamisluba,[18] vaid kasutamata lubatud heitkoguse ühikute müügist kasumi saamine kuulub õigupoolest lubatud heitkoguse ühikutega kauplemise süsteemiga loodud stimuleerimissüsteemi alla.[19]

50. Neil asjaoludel tundub mulle, et direktiivi 2003/87 ja otsusega 2011/278 seatud eesmärkidele tuginedes tuleb kõrvale jätta tõlgendus, mille kohaselt ei kuulu otsuse 2011/278 artikli 3 punktis d kasutatud mõiste „kütus" alla selline kontsentraat, nagu on kõne all põhikohtuasjas, *lihtsalt* seetõttu, et selle põletamine on üksnes osaline või et selle esmane kasutuseesmärk ei ole soojuse tootmine, samal ajal kui esiteks ei vaidlustata seda, et kõnealune protsess viib põletamise käigus mõõdetamatu soojuse tootmiseni, ja teiseks, mis on kõige olulisem, et tegemist on uuendusliku meetodiga, mis tagab kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise või millel vähemalt näib olevat mingil määral CO_2-heite vähendamise potentsiaal.[20]

51. Vastupidi sellele tõlgendusele väidavad komisjon ja Saksamaa Liitvabariik, et esineb heitkoguste kattumise ja topeltarvestuse risk, olgugi et selline kattumine on keelatud otsuse 2011/278 mitme sättega.[21] 19. mai 2021. aasta istungil rõhutas Saksamaa Liitvabariigi esindaja, et otsuses 2011/278 puuduvad igasugused kriteeriumid, mis võimaldaksid „kahetises" olukorras eristada kütust ja toorainet.

52. Minul aga seda hirmu ei ole. Õigupoolest selgitasin hiljuti oma 3. juuni 2021. aasta ettepanekus kohtuasjas ExxonMobil (C-126/20, EU:C:2021:457), miks ma leian, et otsuse 2011/278 põhjenduses 12 otsesõnu kirjeldatud eri võrdlusalustele hierarhia kohaldamata jätmine oleks vastuolus direktiivi 2003/87 artiklis 10a ja otsuses 2011/278 sätestatud süsteemiga.[22]

16 Vt selle kohta 12. aprilli 2018. aasta kohtuotsus PPC Power (C-302/17, EU:C:2018:245, punkt 27) ning 21. juuni 2018. aasta kohtuotsus Poola *vs*. parlament ja nõukogu (C-5/16, EU:C:2018:483, punkt 61).

17 Põhimõte, et tasuta lubatud heitkoguse ühikud tuleks 2027. aastaks täielikult kaotada, oli sätestatud direktiivi 2003/87 artikli 10a lõike 11 selles redaktsioonis, mis oli kohaldatav praeguses kohtuasjas. Direktiivi 2018/410 artikli 1 lõike 14 punktiga k ja artikli 1 lõikega 15 direktiivi 2003/87 artiklitesse 10a ja 10b tehtud muudatustega on see põhimõte aga küsitavaks muudetud.

18 Vt selle kohta (kaudselt) 17. oktoobri 2013. aasta kohtuotsus Billerud Karlsborg ja Billerud Skärblacka (C-203/12, EU:C:2013:664, punkt 32).

19 Vt selle kohta 12. aprilli 2018. aasta kohtuotsus PPC Power (C-302/17, EU:C:2018:245, punkt 27).

20 See on minu arusaam kõnealusest meetodist, mis põhineb Aurubise ja eelotsusetaotluse esitanud kohtu eelotsusetaotluses toodud selgitustel ning mille viimane peab seega üle kontrollima.

21 Vt sellega seoses otsuse 2011/278 artikli 6 lõige 2, artikli 7 lõige 7 ja artikli 8 lõige 5 ning 8. septembri 2016. aasta kohtuotsus Borealis jt (C-180/15, EU:C:2016:647, punktid 69 ja 70).

22 Vt minu 3. juuni 2021. aasta ettepanek kohtuasjas ExxonMobil (C-126/20, EU:C:2021:457, punktid 79–87).

53. Seetõttu lihtsalt tuletan meelde, et ehkki Euroopa Kohus on juba korduvalt leidnud, et eri võrdlusaluste käitiseosade määratlused on vastastikku üksteist välistavad,[23] on ta ühtlasi otsustanud, et „selleks et kasvuhoonegaaside heidet võimalikult palju vähendada ning energiat võimalikult palju säästa vähemalt asjaomase tootmisprotsessi osades, on [otsuses 2011/278] välja töötatud *kolm hierarhiliselt järjestatud varuvarianti*“.[24] Seega on kindlaks tehtud, et „üksnes sellisele kasvuhoonegaaside heitele, millele on õigus saada tasuta lubatud heitkoguse ühikuid, kuid tootepõhise võrdlusaluse arvutamine ei olnud võimalik, [tuleb] eraldada kõnealused lubatud heitkoguse ühikud *kolme hierarhiliselt järjestatud varuvariandi alusel*“.[25] Just selle hierarhia olemasolu kõneleb topeltarvestuse riski vastu.

3. Ettepanek esimese küsimuse kohta

54. Seega olen otsuse 2011/278 artikli 3 punkti d grammatilise, süstemaatilise ja teleoloogilise tõlgendamise põhjal jõudnud järeldusele, et seda sätet tuleks tõlgendada tähenduses, et eeldused lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks „kütusepõhise võrdlusaluse käitiseosa“ alusel on täidetud, kui mitteraudmetallide tootmiseks mõeldud käitises direktiivi 2003/87 I lisa kohaselt kasutatakse hõljuvsulatusahjus esmase vase tootmiseks väävlisisaldusega vasekontsentraati ning kontsentraadis sisalduva vasemaagi sulatamiseks vajalik ja mõõdetamatu soojus toodetakse peamiselt kontsentraadis sisalduva väävli oksüdatsiooniga, mille abil kasutatakse vasekontsentraati nii tooraine kui ka põlevmaterjalina soojuse tootmiseks.

B. Teine küsimus

55. Teise küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas õigust saada tasuta lubatud heitkoguse ühikuid kolmandaks kauplemisperioodiks, mille kohus on kindlaks teinud alles pärast selle kauplemisperioodi lõppu, võib kasutada tasuta lubatud heitkoguse ühikutena neljandaks kauplemisperioodiks.

56. See küsimus on täpselt sama nagu viies küsimus kohtuasjas ExxonMobil (C-126/20).

57. Selles kohtuasjas tehtud ettepanekus toodud analüüsi kohaselt jõudsin järeldusele, et sellele küsimusele tuleb vastata jaatavalt. Kuna Euroopa Kohus ei ole oma otsust veel teinud, jään aupaklikult oma tõlgenduse juurde ja võtan vabaduse viidata lisaselgituste saamiseks oma varasemale ettepanekule.[26]

[23] Vt selle kohta 8. septembri 2016. aasta kohtuotsus Borealis jt (C-180/15, EU:C:2016:647, punkt 62), 18. jaanuari 2018. aasta kohtuotsus INEOS (C-58/17, EU:C:2018:19, punkt 29), 20. juuni 2019. aasta kohtuotsus ExxonMobil Production Deutschland (C-682/17, EU:C:2019:518, punkt 104) ja 3. detsembri 2020. aasta kohtuotsus Ingredion Germany (C-320/19, EU:C:2020:983, punkt 68).

[24] 8. septembri 2016. aasta kohtuotsus Borealis jt (C-180/15, EU:C:2016:647, punkt 67). Kohtujuristi kursiiv.

[25] 18. jaanuari 2018. aasta kohtuotsus INEOS (C-58/17, EU:C:2018:19, punkt 30). Kohtujuristi kursiiv.

[26] Vt minu 3. juuni 2021. aasta ettepanek kohtuasjas ExxonMobil (C-126/20, EU:C:2021:457, punktid 89–98).

VI. Ettepanek

58. Eeltoodud kaalutlusi arvestades teen seega ettepaneku vastata Verwaltungsgericht Berlini (Berliini halduskohus, Saksamaa) eelotsuse küsimustele järgmiselt:

1. Komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsuse 2011/278/EL, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks, artikli 3 punkti d tuleb tõlgendada nii, et eeldused lubatud heitkoguse ühikute tasuta eraldamiseks „kütusepõhise võrdlusaluse käitiseosa“ alusel on täidetud, kui mitteraudmetallide tootmiseks mõeldud käitises Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiviga 2009/29/EÜ, I lisa kohaselt kasutatakse hõljuvsulatusahjus esmase vase tootmiseks väävlisisaldusega vasekontsentraati ning kontsentraadis sisalduva vasemaagi sulatamiseks vajalik ja mõõdetamatu soojus toodetakse peamiselt kontsentraadis sisalduva väävli oksüdatsiooniga, mille abil kasutatakse vasekontsentraati nii tooraine kui ka põlevmaterjalina soojuse tootmiseks.

2. Nõudeid täiendavate tasuta lubatud heitkoguse ühikute eraldamisele kolmandaks kauplemisperioodiks saab pärast kolmanda kauplemisperioodi lõppu rahuldada neljanda kauplemisperioodi lubatud heitkoguse ühikute arvelt, kui lubatud heitkoguse ühikute saamise õiguse teeb kohus kindlaks alles pärast kolmanda kauplemisperioodi lõppu. Kolmanda kauplemisperioodi lubatud heitkoguse ühikud ei aegu kolmanda kauplemisperioodi lõppedes.